

Ionel Constantin MITEA*

**REPREZENTANȚI CONSULARI AUSTRIECI ȘI BELGIENI ÎN
ORAȘE DIN ȚARA ROMÂNEASCĂ
(1849 – 1936)**

AUSTRIAN AND BELGIAN CONSULAR REPRESENTATIVES IN THE CITIES
OF WALACHIA
(1849 – 1936)

Abstract: For the reference period, Austria and Belgium have registered an intense dynamic of consular representation in Bucharest and other important cities in the Romanian region, as an expression of a pronounced geopolitical and economic interest in the strategic opportunities offered by our space. The beginning of the sustained Austrian consular interest in the Romanian Country region is recorded in the archives of the Ministry of Foreign Affairs in Bucharest, starting in 1849, and a similar interest in Belgium is evident from 1870. The consular representation efforts complemented those of the foreign shipping companies that were active in Romanian ports from the third decade of the 19th century until the second decade of the 20th century. The two Western powers set up consular offices of various ranks (vice-consulates, consulates, consulates-general and honorary consular offices) in Bucharest and five other important cities in the region of Wallachia (Brăila, Craiova, Giurgiu, Ploiești and Turnu-Severin). Three of the cities, which have benefited from Austrian and Belgian consular representation, are important ports on the Danube. In the Romanian cities, Austrian and Belgian consular representatives with a rich experience in the diplomatic field worked, some of them being members of the noble families of their countries of origin. We also note the policy of rotating consular representatives between the offices operating in Romanian cities, stating the principle of good knowledge of all their realities. In the geopolitical and military context of the outbreak of the First World War, Austria restricted its consular activity in the Romanian provincial towns, the Belgian consular presence being also recorded in the interwar period.

---

* Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați, Facultatea Transfrontalieră
(ionel.mitea@ugal.ro).

Keywords: Austria, Belgium, consular representatives, consular offices, Danube, ports

*

Introducere

Importanța spațiului carpato-danubiano-pontic în ecuația evoluțiilor geopolitice pe continentul european, s-a evidențiat pregnant pe parcursul secolului XIX - începutul secolului XX. Revoluția de la 1848 a prefigurat evenimente importante, care aveau să reconfigureze politic întregul continent european, unele de o importanță definitorie pentru poporul român: Unirea Principatelor (1859), obținerea independenței României (1877 – 1878) și Primul Război Mondial în urma căruia s-a îndeplinit visul reîntregirii noastre teritoriale. Aceste repere istorice, au conturat creșterea graduală a interesului marilor actori occidentali și orientali pentru spațiul românesc, care au acționat cu prioritate pentru a-și exercita influența geopolitică și economică.

Una dintre cele mai importante pârgii de influență externă în România, a fost reprezentarea consulară a diverselor state interesate de potențialul țării noastre. Pe lângă atributul protecției propriilor cetățeni aflați pe teritoriul României, oficiile consulare au avut o susținută componentă de promovare comercială a intereselor statelor acreditate. Acesta este și motivul pentru care, în orașele port ale României, reprezentarea consulară străină a fost complementară celei economice, desfășurate direct sau indirect, prin intermediul companiilor de navigație străine. Dinamica de reprezentare consulară în România, într-o anumită perioadă istorică este, deopotrivă, un indicator al intereselor străine, dar și o expresie a creșterii semnificative a potențialului economic al pieței interne din țara noastră.

Scopul studiului, este acela de a analiza dinamica reprezentanților consulari austrieci și belgieni în București și principalele orașe din regiunea Țării Românești, în perioada 1849 – 1936, ca expresie a intereselor celor doi actori europeni pentru spațiul românesc. Am ales ca reper de studiu, doi vectori occidentali de influență sub aspectul interesului față de potențialul țării noastre: unul "de calibrul", Imperiul Habsburgic (Austro-Ungar, Austria), iar celălalt cu un interes situat la o scară mai redusă din punct de vedere al reprezentării consulare, respectiv Regatul Belgiei, care, însă, s-a remarcat la nivel european ca un "pion" important în evoluțiile politice și economice de pe continent.

Istoriografia care a stat la baza prezentului studiu, are la bază, preponderent, o bogată sursă de documente inedite din Arhiva Ministerului Afacerilor Externe (AMAE), cuprinse în volumele Fondului - "*Reprezentanți străini în România – Personalul Legațiilor și Consulatelor străine*", organizat pe criterii cronologice în ordine alfabetică a numelor diplomaților străini, precum și documente din cuprinsul Problemei 68 "*Societăți de navigație fluvială, maritimă și aeriene*,

române și străine”. Aceste categorii de surse, au fost completate cu lucrări de specialitate referitoare activitatea diplomatică și consulară din orașele românești, precum și la activități specifice de navigație din porturile noastre.

Context istoric

Spațiul românesc a constituit, pentru secole, un subiect de profund interes pentru influența austriacă (habsburgică, austro-ungară), materializată atât în plan geopolitic cât și economic. Proximitatea geografică, existența a numeroase porturi românești cu potențial economic bogat și rol definitoriu în schimburile comerciale, au fost factori care au favorizat exercitarea influenței austriece în țara noastră. Pe parcursul secolului XIX, Viena și-a consolidat prezența în orașele românești, pe două paliere complementare: cel economic, preponderent în orașele port, prin intermediul societăților de navigație *Donaudampfschiffahrtsgesellschaft – DDSG* și *Österreichischer Lloyd - Lloyd Austriac*; cel de reprezentare consulară, care a vizat Bucureștiul dar și multe alte orașe de interior. *DDSG* a fost cea mai importantă prezență austriacă din porturile românești, încă din anii 1830, fiind extrem de activă pe Dunărea românească până la începutul Primului Război Mondial. Compania a deținut un impresionat parc naval, trei șantiere navale, unul dintre acestea funcționând la Turnu Severin, mai multe mine de cărbune, precum și o cale ferată.¹ Începând cu anul 1880, compania austriacă avea agenți în următoarele porturi, românești, menționate acum în ordine alfabetică: Bechet, Brăila, Calafat, Călărași, Cernavodă, Corabia, Galați, Giurgiu, Gruia, Hârșova, Oltenița sau Tulcea.

Aproape toate companiile străine de navigație aveau la finele sec. XIX reprezentanți în marile porturi Brăila și Galați și Constanța.² *Lloyd-ul Austriac* debutează în peisajul navigației românești pe la mijlocul anilor 1840, rămânând până la Primul Război Mondial, cea mai fiabilă legătură dintre porturile dunărene și, via Istanbul, marile porturi ale lumii.³ Formele incipiente de reprezentare consulară austriacă în orașele românești apar din anul 1782, sub forma agențiilor consulare și a reprezentanțelor economice de la București și Iași, care, la 1849 sunt transformate în consulate generale. În perioada 1828 – 1832, Viena și-a retras toți agenții consulari din Principatele Române.⁴ Începând cu anul 1849, rețeaua consulară a Vienei se consolidează pe teritoriul României (Principatelor Române), fiind operaționalizate

¹ Moise N. Pacu, *Cartea județului Covurluii. Note geografice, istorice și în deosebi statistice* (București: Institutul Grafic I.V. Socecu, 1891); 406–407.

² *Vezi* Ionel Constantin Mitea, *Companii de navigație la Gurile Dunării 1830 – 1939* (Târgoviște: Editura Cetatea de Scaun, 2022).

³ Ionel Constantin Mitea, *Companii de navigație*, 98-100

⁴ *Vezi* Ela Cosma, „Editing Austrian Consular documents from Romanian Principalities and Serbia (1848 – 1849),” *Transylvanian Review* vol. XXI, nr. 4 (2012).

oficii de diferite ranguri (consulate generale, consulate și viceconsulate și consulate onorifice), în 15 orașe de pe întreg cuprinsul României, prezentul studiu orientându-se către cele din regiunea Țării Românești.

Similar, interesul Belgiei pentru România a avut două componente, chiar dacă a fost manifest la o scară mai redusă decât cel austriac. Sub aspect economic, remarcăm concretizarea intereselor Belgiei pentru oportunitățile oferite de porturile românești, către finalul secolului XIX, odată cu apariția în navigația dunăreană românească a *Societății Anonime de Navigație din Anvers*, care avea o agenție în portul Brăila.⁵ În debutul anilor 1920, se remarcă interesul comun al autorităților belgiene și române de a încheia acorduri în materie de navigație, context în care se inițiază convorbiri diplomatice referitoare la încheierea unui acord de navigație cu compania *Lloyd Belgian*, recent înființată.⁶ Sub aspectul reprezentării consulare, începând cu anii 1870, Belgia înființat oficii de profil în 9 orașe din toate regiunile românești.

Noțiuni sintetice din sfera reprezentării consulare pentru perioada analizată

La mijlocul secolului XIX, principalul atribut al reprezentării consulare era acela de a asigura protecția drepturilor cetățenilor străini aflați pe teritoriul statului acreditant. Pe lângă această misiune, oficiile consulare aveau o importantă dimensiune de promovare economică a intereselor de comerț ale statelor pe care le reprezentau. Procedural vorbind, oficiile consulare deschise pe teritoriul unui stat, funcționau autonom și se subordonau sub aspect politic Ambasadelor (foste Legații) din capitala statului pe teritoriul căruia au fost înființate (elemente care se păstrează și în cutuma consulară actuală). Reprezentanții consulari străini erau numiți la conducerea oficiilor la propunerea Ministerelor de externe ale statelor trimițătoare și comunicate autorităților locale prin intermediul Legațiilor din București. Investirea oficialilor consulari era recunoscută de către autoritățile din România, prin acordarea unui "Exequator" de către Casa Regală a României.

Dinamica de reprezentare consulară din România, pe parcursul sec. XIX – începutul sec. XX, a presupus, uneori, ridicarea sau coborârea nivelului unui oficiu, în funcție de interesele punctuale ale statului acreditar. Astfel, au existat situații în

---

⁵ Arhiva Ministerului Afacerilor Externe - AMAE, Problema 68 - "*Societăți de navigație fluvială, maritimă și aeriene, române și străine*", Vol. 7, (Belgia, 1887–1929) f.n. (Statut constitutiv al „Compagnie nationale Belge de transports maritimes – Societe anonymes a Anvers”, nr. 70.804 din 30 aprilie 1899 – transmis către MAS de către MLP prin adresa nr. 7.925 din 28 mai 1899), f.n.

⁶ AMAE, Problema 68, Vol. 27 (Navigație maritimă, 1918–1925), f.n. (Nota Legației României în Belgia către MAS).

care un viceconsulat devine consulat sau un consulat general este coborât la nivelul de consulat. Termenul de "gerant", frecvent întâlnit în cuprinsul studiului, se referă la faptul că un oficial asigură temporar conducerea unui oficiu consular.

Raportat la contextul amintit mai sus, în continuare, vom trece în revistă, detalii privind prezența în București și alte orașe din regiunea Țării Românești, a oficialilor consulari austrieci și belgieni pentru perioada 1849 – 1936, așa cum au fost consemnate în Arhivele Ministerului Afacerilor Externe, dar și în alte lucrări de specialitate. Totodată, vom puncta și momente biografice referitoare la oficialii austrieci care au îndeplinit misiuni consulare în orașele românești. Structura studiului are în vedere criteriul cronologic al apariției oficiilor consulare în orașele care fac obiectul analizei, începând cu capitala București, acolo unde, la 1849, s-a deschis primul Consulat general austriac.

Reprezentanți consulari austrieci

București

Așa cum indicam mai sus, începând cu anul 1849, autoritățile de la Viena, decid consolidarea prezenței consulare în orașele românești. Astfel, agenția consulară care funcționa în cadrul Legației Imperiale Austriece de la București, este transformată în Consulat General⁷, la conducerea căruia a fost numit *Antonin Lorin* (*Anton von Lorin*)⁸. Numirea acestuia în funcție s-a făcut în luna septembrie 1849, iar încheierea misiunii sale este consemnată în septembrie 1853.⁹

În perioada 1857 – 1859, Consutul general imperial din București a fost condus de *Karl von Eder*.¹⁰

Începând cu 16 februarie 1869, funcția de consul general al Austriei la București este preluată de *Zulauf Pottenburg*. Pe numele său întreg, *Nikolaus Zulauf von Pottenburg*, acesta s-a născut la Viena în 1822 și a decedat la Stuttgart, la 18 februarie 1884. În perioada 1840 – 1844 a studiat Dreptul la Universitatea din Viena. Parcursul diplomatic și consular al lui *Nikolaus Zulauf von Pottenburg* a inclus următoarele repere: în 1852 a fost numit secretar al Legației Imperiale a Austriei din

---

⁷ Ela Cosma, *Austrian documents*, 16.

⁸ În cuprinsul studiului, numele unora dintre oficialii consulari austrieci, vor fi indicate în două variante, întrucât în documentele din Arhiva MAE acestea apar cu transliterație română sau franceză (*majoritatea corespondenței Ministerului Afacerilor Străine din acea perioadă era redactată în limba franceză*), iar în lucrările de specialitate, îndeosebi cele austriece, acestea apar în transcrieri originale, specifice limbii germane.

⁹ AMAE - Fond - "Reprezentanți străini în România – Personalul Legațiilor și Consulatelor străine" (în continuare *Reprezentanți*), dosar 2/Reprez. L2, *Coperta volum arhivistic*, f.n.

¹⁰ Ela Cosma, *Austrian documents*, 16.

Torino, iar ulterior, a ocupat aceeași funcție la Bassel (1854) și Stockholm (1856); în 1861 a îndeplinit funcții specifice la Legația Imperială din Madrid, iar în 1864 a fost consilier de legație la Hanovra; în 1865 a fost numit însărcinat cu afaceri la Karlsruhe, iar din vara anului 1866, a ocupat aceeași funcție la Berna; ministru plenipotențiar în 1872 la Atena; ministru plenipotențiar la Stockholm (1874) și Stuttgart (1879). Pentru activitățile sale deosebite în serviciul exterior austriac, a fost înnoțat în anul 1866.¹¹ În anul 1869, pe perioada când era la post în București, a făcut parte din echipa de delegați ai Vienei pe lângă Comisia Europeană a Dunării.¹² În noiembrie 1870, *Zulauf Pottenburg* notifică Ministerul Afacerilor Străine (MAS) de la București, cu privire la revenirea din concediu și reluarea atribuțiilor sale.¹³ În luna aprilie 1871, oficialul austriac informează autoritățile române cu privire la faptul că urmează să plece din țară, delegând atribuțiile către viceconsulul *Ladislau de Hengelmiller*. Într-o notă ulterioară, a revenit anunțând că atribuțiile sale au fost preluate de viceconsulul *Anton Neumann*.¹⁴ *Zulauf Pottenburg* și-a încheiat misiunea la București în 22 iulie 1871.

În aprilie 1877, consul la Consulatului General Imperial de la București era numit *Stadler Cornelius (Cornel)*, diplomat austriac de carieră, născut la Viena în 1838. Acesta a debutat în serviciul extern austriac în anul 1862, primind gradul de atașat consular. Prima sa misiune a fost la Consulatul General din Sarajevo, în octombrie 1863, iar în mai 1869, era cancelar al Consulatului Imperial din Constantinopol. În februarie 1874 ajunge la Consulatul General de la Odessa. Nu există mențiuni cu privire la încheierea primei sale misiuni în București, însă numele său apare din nou în echipa oficiului austriac din capitală, în luna martie 1880. Aceasta nouă misiune în țara noastră s-a încheiat la în noiembrie 1883, când a fost detașat la Breslau. A decedat în Viena la 1891¹⁵

În perioada 1880 – 1890, componența personalului Consulatului General Imperial de la București, a comportat o dinamică care a inclus prezența în țara noastră a următorilor oficiali consulari:

---

¹¹ Austrian Centre for Digital Humanities and Cultural Heritage, *Biografia diplomatului austriac N. von Pottenburg*, https://www.biographien.ac.at/oebl/oebl_P/Pottenburg_Nikolaus_1822_1884.xml, accesat la 02.04.2024.

¹² Engelbert Deusch, *Die effektiven Konsuln Osterreich(-Ungarns) von 1825 – 1918. Ihre Ausbildung, Arbeitsverhältnisse und Biografien* (KOLN -WEIMAR - WIEN: BOHLAU VERLAG, 2017); 712 – 713.

¹³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. Z3, *Notele nr. 893 din 23 februarie 1869 și nr. 9950 din 12 noiembrie 1870, transmise către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*, f.n

¹⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. Z3, *Notele nr. 3378 din 15 aprilie 1871 și nr. 3379 din 18 aprilie 1871, transmise către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*, f.n

¹⁵ Engelbert Deusch, *Die effektiven*, 616 – 617.

- 11 martie 1880 – 8 decembrie 1883, consulul *Stadler Cornelius*¹⁶, care mai fusese la post la București în 1877, așa cum am indicat mai sus;
- 27 noiembrie 1884 – 2 noiembrie 1887, *Wodianer Rodolphe*, viceconsul, care ocupase o funcție similară la Alexandria, în Egipt.¹⁷ În anul 1905 acesta va deveni consul general imperial la București (detalii biografice, mai jos);
- decembrie 1887 – 14 august 1890, viceconsulul *Thomas von Desewffy de Csernek und Tarkeo*, membru al unei dintre cele mai vechi familii de nobili din Ungaria (familia conților Desewffy de Csernek, originară din Slavonia și înnobilită la 1775).¹⁸ În perioada indicată, a asigurat conducerea provizorie a oficiului din București. La data de 24 decembrie 1887, MAS a efectuat formalitățile necesare pe lângă Ministerul de Finanțe în sensul scutirii de taxe vamale pentru bunurile personale ale lui *Thomas Desewffy de Csernek und Tarkeo*.¹⁹ Ulterior, încheierii misiunii de la București, diplomatul austriac a fost ridicat la gradul de consul și numit în funcție la Consulatul Austro-Ungariei din Ploiești.²⁰ Absolvent al Academiei Militare (1882 – locotenent în rezervă) *Thomas von Desewffy de Csernek und Tarkeo* a promovat examenul de atașat consular la 31 iulie 1883. În iulie 1884 a fost repartizat la consulatul din Turnu-Severin, iar în 1886 era transferat la Belgrad. Deja avansat la gradul de consul, între 1894 – 1896 a îndeplinit funcții de conducere a oficiilor consulare din Pireu (Grecia), Pittsburg și New York (S.U.A.).²¹

În intervalul noiembrie 1895 – mai 1897, consul general la București a fost Cavalerul *Carl (Charles) de Goracuchi*.²²

---

¹⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. S4, *Nota nr. 1353 din 8 martie 1880, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*, f.n

¹⁷ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. V1, *Nota nr. 7345 din 2 decembrie 1884, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*, f.n

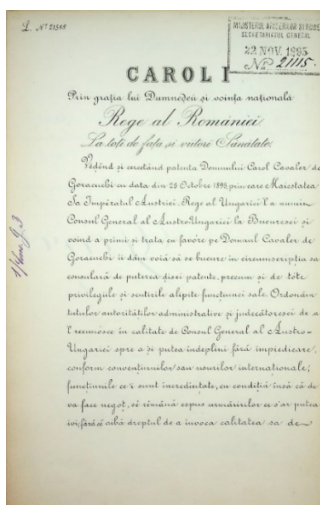
¹⁸ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. D3, *Nota nr. 934 din 23 decembrie 1887, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*, f.n; a se vedea și prezentarea nobilului maghiar Sandor Desewffy la <https://banaticum.ro/ro/dessewffy-sandor-1834-1907-2/> și <https://en.wikipedia.org/wiki/Desewffy>, consultate la 02.04.2024

¹⁹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. D3, *Nota nr. 22718 din 24 decembrie 1887, transmisă de MAS către Ministerul de Finanțe*, f.n

²⁰ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. D5, *Nota nr. 414 din 26 aprilie 1890, transmisă către MAS de Consulatul Imperial al Austro-Ungariei la București*, f.n

²¹ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 251

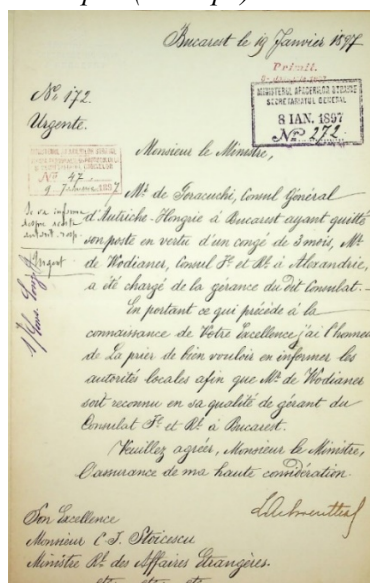
²² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. G3, *Patenta consulară emisă de Casa regală a României, înregistrată la MAS cu numărul 21115 din 22 noiembrie 1895*, f.n

Acordarea "exequator"-ului de către Casa Regală a României pentru Charles de Garacuchi

Sursa: AMAE Fond Reprezentanți străini – dosar G3

În anul 1897, pe perioada plecării sale din România, atribuțiile i-au fost preluate de consulul *Wodianer Rodolphe (Rudolph)*.²³

Nota nr. 172 din 8 ianuarie 1897, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București.

Sursa: AMAE, Fond Reprezentanți străini – dosar G3

²³ AMAE - Fond - Reprezentanți, dosar 2/Reprez. G3, Nota nr. 172 din 8 ianuarie 1897, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București", f.n

Carl (Charles) de Goracuchi s-a născut la 11 august 1849 și a decedat la martie 1910.

Absolvent al Facultății de Drept din Viena, era vorbitor de germană, italiană și franceză.

Urmează cursurile Academiei Consulare, iar în 1878 promovează examenul de atașat consular. Parcursul său consular a avut în vedere misiuni la Constantinopol (1879, 1871), Cairo (1881, 1896), Port-Said (1886, șef de oficiu).²⁴

Consulul *Werner Seutter de Loetzen* a făcut parte din echipa Consulatului General de la București în anul 1897.²⁵ *Werner Seutter de Loetzen* s-a născut în anul 1871 și a absolvit Academia Militară în 1895, devenind locotenent în rezervă. În anul 1898, a fost transferat pentru o scurtă perioadă în Marea Britanie, iar în același an a revenit în România, la Galați, unde a și-a încheiat misiunea în anul următor. A decedat în anul 1901.²⁶

În intervalul ianuarie 1902 – iulie 1905, Baronul *Carl Hauser de Lothar*, era atașat consular la București. În anul 1902, acesta a fost înaintat la gradul de viceconsul. Pe perioada efectuării unui concediu în țara natală din anul 1904, atribuțiile sale au fost preluate de *Joseph Goricar*, viceconsul la Constanța.²⁷ Baronul *Carl Hauser de Lothar* și-a încheiat misiunea în România în vara anului 1905, atribuindu-i-se un post similar în Tanger, Maroc.²⁸ Biografia lui *Carl Hauser de Lothar* indică faptul că s-a născut în anul 1874 în comitatul Timișoara, fiind de origine maghiară. În 1901 era consilier juridic la Consulatul General din Paris, în același an promovând și examenul de atașat consular. Printre oficiile consulare la care a fost repartizat cu misiuni temporare sau permanente se numără Londra (1905), Alexandria, (1906), Veneția (1909) Köln (1911); Tanger (1912) Pittsburg (1913), Cracovia (consulatul maghiar, 1921). În perioada 1922 – 1924 a fost șef al biroului de traduceri din Ministerul de Externe al Ungariei și a decedat în 1926 la Budapesta.²⁹

La 7 iunie 1902, *Virgil Posfai*, viceconsul, este numit în echipa consulară de la București, în locul contelui de *Sizzo-Noris*.³⁰ *Virgile Posfai* a activat în București

²⁴ Engelbert Deusch, *Die effektiven*, 290-291.

²⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. V20, *Nota nr. 4320 din 19 octombrie 1897, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

²⁶ Engelbert Deusch, *Die effektiven*, 604.

²⁷ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H21, *Nota nr. 5111 din decembrie 1904, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

²⁸ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H21, *Nota nr. 2076 din 6 iunie 1905, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

²⁹ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 324-325

³⁰ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. P11, *Nota nr. 2428 din 20 iunie 1903, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

până la 3 decembrie 1903. Născut în 1875 la Budapesta, *Posfai* a absolvit, cursurile Academiei Militare, dar și științele juridice. A devenit atașat consular în februarie 1899 și a fost repartizat în Serviciul de reprezentare externă, îndeplinind misiuni specifice în Belgrad (1900), Londra (1901), Edirne (1901), Constantinopol (1902). În anul 1903 îndeplinește atribuții consulare în România la Turnu-Severin, București și Ploiești. După 1919, a fost încadrat în Ministerul Afacerilor Externe de la Budapesta, îndeplinind funcțiile de șef al Departamentelor de Politică Socială (1921-1922) și Afaceri Internaționale ale Dunării (1924-1931).³¹

În anul 1904, consulul general de la București, *Joseph de Hurter-Amann* își încheia misiunea pentru a prelua un post similar la Milano.³² Nu sunt consemnate date privind începerea mandatului de consul general.

Între 1904 și 1905, conducerea interimară a Consulatului general de la București a fost asigurată de *Franz (Francois) Josef Conte de Firmian*. Acesta s-a născut la 22 octombrie 1874 și a decedat la 23 septembrie 1936. Absolvent de studii juridice, *Contele de Firmian* a fost repartizat în 1900 la Consulatul General din Paris într-o poziție de consilier juridic. În 1901 finalizează studiile consulare, fiind trimis în același an la București. În noiembrie 1910, ajunge la Legația Imperială din Teheran, iar în 1913 la Tanger. În anul următor este transferat la Berlin, iar 1915 la Anvers. După încheierea Primului Război mondial este numit reprezentant al Vienei la Varșovia (1919).³³

În aprilie 1905, *Wodianer de Maglod Rudolf (Rodolphe)* era consul general al Austro-Ungariei la București³⁴, fost viceconsul la același oficiu, în perioada 1884 – 1887. Născut la 1857, *Wodianer Rudolf* a absolvit Academia Militară, devenind locotenent în rezervă. În 1881 este admis în Serviciul extern, devenind atașat consular. În 1882 îndeplinea misiuni specifice în Port – Said, Egipt, iar în 1883 la Consulatul General Imperial din Alexandria. În perioada martie - noiembrie 1884 s-a aflat la post în Marea Britanie, iar ulterior a fost viceconsul la București, până în 1886 când a fost transferat la Galați. În noiembrie 1888 a fost mutat la Belgrad, iar în octombrie 1890 a fost numit în fruntea Viceconsulatului la Giurgiu, 20 octombrie 1890. În februarie 1892 a preluat conducerea Viceconsulatului de la Turnu-Severin, iar la 12 mai 1892 este avansat la gradul de consul. Devine consul general în anul 1900 și preia conducerea Consulatului General de la Odessa (1 septembrie 1900).³⁵

---

³¹ Engelbert Deusch, *Die effektiven*, 530.

³² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. G14, *Nota nr. 2797 din 30 iunie 1904, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”, f.n.

³³ Engelbert Deusch, *Die effektiven*, 267-268.

³⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. V34, *Nota MAS nr. 7059 din 2 mai 1905, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”, f.n.

³⁵ Engelbert Deusch, *Die effektiven*, 695 - 696

A deținut funcția de consul general la București până în anul 1911. În perioada 13 decembrie 1915 - 27 august 1916 a îndeplinit o misiune temporară la Legația Imperială a Austriei din București.³⁶

La 6 decembrie 1911 și-a început misiunea în cadrul Consulatului General Imperial, în calitate de consul, baronul *Jules de Bormemisza*, care anterior se aflate la conducerea Consulatului Austro-Ungar din Monastir, Tunisia.³⁷ Oficialul austriac a primit "exequator" – ul din partea Casei Regale a României la 4 ianuarie 1912³⁸, iar prin adresa nr. 599 din 26 februarie 1912, Legația Imperială Austro-Ungară solicita MAS îndeplinirea formalităților de scutire a taxelor vamale pentru bunurile sale personale.³⁹

Tot în decembrie 1911, director al Cancelariei Consulare de la București, este numit *Iavorowski Eupifanius*, fost gerant al Viceconsulatului de la Giurgiu.⁴⁰

În perioada 1912 - 1916 echipa consulară austriacă de la București a inclus următorii oficiali:

- 1912, Baronul de *Taxis-Bordogna Valnigra*, atașat consular, descendent al unei cunoscut familii nobile austro-italiană⁴¹. S-a născut în anul 1884 și a absolvit examenul de atașat consular în 1912, cu puțin timp înainte de a fi repartizat la București. În 1917 activa în cadrul Ministerului Afacerilor Externe de la Budapesta, iar în vara anului 1918 a fost repartizat temporar la București.⁴²
- 1914, *A. de Haydin*, care își încheie misiunea în 1916; *Heinrich Schmid*, viceconsul la București, care își încheie misiunea în aprilie 1915⁴³;
- 1915, atașatul consular *A. Blahovsky* și *Eduard Sedlaczek*, director al cancelariei consulare de la București⁴⁴. Născut în anul 1859, *Eduard*

---

³⁶ Ibid.

³⁷ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. B24, *Nota nr. 3880 din 5 ianuarie 1912, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

³⁸ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. B24, "Decret regal înregistrat la MAS cu nr. 00355 din 5 ianuarie 1912", f.n.

³⁹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. B24, *Nota nr. 599 din 26 februarie 1912, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

⁴⁰ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. I3, *Nota nr. 3011 din 7 decembrie 1911, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

⁴¹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. T11, *Nota nr. 1780 din 17 iunie 1912, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

⁴² Engelbert Deusch, *Die effektiven*, 652 – 653.

⁴³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. S48, *Notele nr. 14180 din 29 noiembrie 1914 și nr. 2016/II din 13 aprilie 1915 transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

⁴⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. S46, *Nota nr. 3188 din 22 noiembrie 1912, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

Sedlaczek era vorbitor fluent de poloneză, rusă și germană, prima sa misiune consulară fiind la Cracovia. În 1887 este transferat la Kiev, iar în 1893 a fost gerant al Viceconsulatului din Batumi. Ulterior, în anul 1894 a activat pentru o perioadă scurtă la Moscova, revenind în 1895 la Batumi. În 1897 i se încredințează conducerea oficiului din Novoselitsa (Noua Suliță, regiunea Cernăuți). La 7 martie 1904 era numit la conducerea agenției consulare din Burgas.⁴⁵

- 1916, *Hugel Erwin*, viceconsul, pe postul ocupat până în 1915 de viceconsulul *Heinrich Schmid*.⁴⁶
- *Etienne Enyed de Nagyenyed*, funcționar consular, sosit la post la 28 iunie 1916⁴⁷;
- *Felix Gunkel*, viceconsul, numit la 2 februarie 1916, în locul lui *Victor Wladowski*, transferat la Iași;⁴⁸
- *Emerich Ritter von Herzfel*, sosit la post în august 1916, în locul lui A. de Haydin.⁴⁹

Contextul primului război mondial și al Austriei postbelice, face ca reprezentarea consulară în România să se reducă substanțial, restrângându-se la capitala București.

În anul 1933, consul onorific al Austriei la București este numit *Oskar Kaufman*, vicepreședinte al Băncii Române de Credit.⁵⁰ Circumscripția consulară a noului Consulat Onorific includea județele: Argeș, Brașov, Buzău, Caliacra, Ciuc, Constanța, Dâmbovița, Dolj, Durostor, Făgăraș, Gorj, Ialomița, Ilfov, Mehedinți, Muscel, Odorheiu, Olt, Prahova, Romanați, Sibiu, Târnava Mare, Teleorman, Trei Scaune, Vâlcea și Vlaşca.⁵¹ În 1936, autoritățile austriece solicită numirea lui *Oskar*

⁴⁵ Engelbert Deusch, *Die effektiven*, 600 - 601

⁴⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H32, *Nota nr. 1905 din 8 aprilie 1916, transmisă de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București către MAS*", f.n.

⁴⁷ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. E4 *Nota nr. 3837 din 28 iunie 1916, transmisă de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București către MAS*", f.n.

⁴⁸ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. G22, *Nota nr. 452 din 2 februarie 1916, transmisă de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București către MAS*", f.n.

⁴⁹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H33, *Nota nr. 4945 din 23 august 1916, transmisă de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București către MAS*", f.n.

⁵⁰ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. K18, *Nota nr. 2385/A din 13 aprilie 1933, transmisă de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București către MAS*", f.n.

⁵¹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. K18, *Anexă în limba germană la Nota nr. 2385/A din 13 aprilie 1933, transmisă de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București către MAS*", f.n.

Kaufman în calitate de consul general onorific, însă, pe fondul contextului politic, autoritățile de la București apreciază ca inoportun un asemenea demers.⁵²

Giurgiu

În anul 1849, Viena a decis să deschidă o agenție consulară la Giurgiu, la conducerea căreia a fost numit agentul consular *Ferdinand Knobloch* (septembrie 1849).⁵³ Acesta a fost unul dintre cei mai longevivi funcționari consulari din țara noastră, încheindu-și misiunea în anul 1863. În 1873, agenția consulară austriacă de la Giurgiu era ridicată la rangul de viceconsulat, fiind condusă la acea vreme de viceconsulul *Sier Bruno Ossmann*. Acesta și-a încheiat misiunea la 26 aprilie 1873, atribuțiile sale fiind preluate până în 27 iulie 1873, de secretarul oficiului consular, *Subotin Etienne*.⁵⁴

În luna februarie 1874, *Anton (Antoine) Neumann*, fost viceconsul la Ruse, Bulgaria, este numit gerant al Viceconsulatului Imperial de la Giurgiu.⁵⁵ În luna iunie 1881, *Antoine Neumann* este înaintat la gradul de consul, autoritățile române acordându-i "exequator"-ul la 17 iunie 1881.⁵⁶ De profesie jurist, *Anton Neumann* și-a început activitatea profesională la Oradea, în aprilie 1856 activând la Tribunalul Regional Transilvaniei. În 11 ianuarie 1858, a promovat examenul de judecător. Și-a început cariera diplomatică la Legația Imperială din București la 14 noiembrie 1868. În aprilie 1887 a preluat conducerea consulatului din Ploiești. După o scurtă revenire la București, în februarie 1890, la 2 septembrie 1890 este numit la conducerea consulatului din Constanța. S-a pensionat la 22 aprilie 1896.⁵⁷

În 1884, gerant al Viceconsulatului de la Giurgiu, era *Iarovorowski Eupifanius*.⁵⁸

În perioada 23 aprilie 1887 – 2 septembrie 1888, viceconsul al Austriei la Giurgiu a fost *Pauli Carol (Charles, Carl) E*.⁵⁹ Pe numele său complet, *Carl Ritter*

---

⁵² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. K18, *Nota nr. 39989 din 27 iulie 1936, transmisă de MAS către Legația Austriei la București*", f.n.

⁵³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. K2, *Nota nr. 4265 din 10 septembrie 1849, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*, f.n.

⁵⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. S11, *Nota nr. 4646 din 26 aprilie 1873, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

⁵⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. N8, *Nota nr. 2083 din 23 februarie 1874, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*, f.n.

⁵⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. N1, *Nota nr. 1762 din 25 iunie 1881, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București, nota MAS către Casa Regală, nr. 11483 din 17 iunie 1881* f.n.

⁵⁷ Engelbert Deusch, *Die effektiven*, 476 – 477.

⁵⁸ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. I13, *Coperta volumului I13* f.n.

⁵⁹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. P4, *Nota nr. 2057 din 4 mai 1887, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*.

Pauli von Entzeb, s-a născut la 8 decembrie 1854, în Boemia și a decedat la 27 septembrie 1931, în Viena. Absolvent al Academiei Militare (1878) se alătură serviciului de reprezentare externă la 7 ianuarie 1879.

A îndeplinit misiuni externe la oficiile din Plovdiv (1879 și 1891), Belgrad (1883 și 1893), Ruse (1888), Zurich (1898); Paris (1906). Era vorbitor fluent de germană, franceză, maghiară și italiană, având noțiuni de limbă sârbă, bulgară, română și turcă.⁶⁰

Pauli Carl a fost înlocuit la Giurgiu de *Bela Basch*⁶¹, care a primit "Exequator"-ul în luna septembrie 1888.⁶² *Bela Basch* s-a născut în 1853 la Budapesta și a decedat în februarie 1918. În 1882 a fost repartizat la Galați, iar în 1883 la Constantinopol. La 13 iunie 1884 este suspendat provizoriu din serviciu, pentru comportament neadecvat cu personalul consular, revenind în serviciul exterior în 1885, când a fost repartizat la Izmir. După o scurtă ședere la Izmir, în același an, a fost transferat la Beirut. Întrucât a continuat să aibă comportamente reprobabile, în anul 1889 a fost demis din serviciul consular austriac.⁶³

În 1888, secretar și gerant al oficiului consular din Giurgiu a fost *Richard Helf* (sosit la acest post în 1887, de la Constanța), care a ocupat această funcție până în anul 1904, când a fost numit la conducerea Consulatului Austro-Ungariei de la Constanța. În vara anului 1904, în perioada efectuării unui concediu în țara de origine, atribuțiile lui *Richard Helf*, au fost preluate de *Charles Wagner*.⁶⁴

Richard Helf s-a născut la 24 iunie 1859 în Brașov și a decedat la 4 mai 1932. A efectuat stagiul militar, devenind locotenent în rezervă, prima sa misiune consulară temporară fiind la Consulatul din Constanța (1887). A condus interimar oficiul consular din Ruse în perioadele 10 august - 18 octombrie 1903 și 12 iunie - 28 august 1904. În februarie 1911, a preluat din nou conducerea Consulatului de la Constanța.⁶⁵

---

⁶⁰ Engelbert Deusch, *Die effektiven*, 493 – 494.

⁶¹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. B8, *Nota nr. 3918 din 2 august 1888, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

⁶² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. B8, *Decret Regal nr. 15591 din septembrie 1888, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

⁶³ Engelbert Deusch, *Die effektiven*, 194 – 195.

⁶⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H7, *Nota nr. 3783 din 9 septembrie 1904, transmisă către MAS de Consulatul Imperial al Austro-Ungariei la București*", f.n., *coperta dosar 2/Reprez. H7*, f.n., *Nota nr. 673 din 22 februarie 1890, transmisă către MAS de Consulatul Imperial al Austro-Ungariei la București*".

⁶⁵ Engelbert Deusch, *Die effektiven*, 329-330.

În perioada octombrie 1890 - februarie 1892, gerant al Viceconsulatului de la Giurgiu a fost *Rudolf de Wodianer* (detalii biografice prezentate mai sus), sosit în România de la un post similar din Belgrad.⁶⁶

În februarie 1911, gerant al Viceconsulatului de la Giurgiu a fost numit *Iarovorowski Eupifanius*, care, la data numirii, era secretarul cancelariei Legației Imperiale din București.⁶⁷

Brăila

În anul 1867, Austria avea operațional un consulat la Brăila, la conducerea căruia a fost numit în 10 mai 1867, *Francois Knapitsch*.⁶⁸ Pe numele complet *Franz Edler von Knapitsch*, oficialul austriac s-a născut la 1821, în Klagenfurt și a decedat în octombrie 1886. Absolvent de studii juridice a fost repartizat în 1851 prima sa misiune la Ruse. În 1853 era cancelar la Consulatul General de la Sarajevo, iar ulterior a îndeplinit aceeași funcție la Belgrad (1856) și Izmir (1857). După încheierea misiunii de la Brăila, în 1868 este transferat la Salonic.⁶⁹

În 1869, noul consul de la Brăila era *Johan Hanzvezel*, fost cancelar al oficiului din Iași.⁷⁰ În anul 1889, *Johan Hanzvezel* a efectuat un concediu de patru săptămâni, atribuțiile sale fiind preluate de consulul *Cajetan Zagorski*.⁷¹ În perioada exercitării acestei funcții, *Cajetan Zagorski* (detalii biografice prezentate mai jos) s-a îmbolnăvit, fiind necesară preluarea atribuțiilor sale, până la sosirea titularului, de către viceconsulul *Alois Currelich*.⁷² Așa cum reiese din corespondența diplomaților austrieci de la București cu MAS, *Johan Hanzvezel*, a avut unul dintre cele mai longevive mandate la conducerea Consulatului Austro-Ungariei de la Brăila. Diplomatul austriac a decedat la Brăila, pe 28 ianuarie 1892, conducerea interimară a oficiului fiind preluată de *Francois (Francis, Franz) Yelinek (Jelinek)*, consulul

---

⁶⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. V3, *Decret Regal nr. 4244 din 30 octombrie 1890, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

⁶⁷ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. I13, *Notă MAS nr. 4065 din 26 februarie 1911*, f.n.

⁶⁸ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 1/Reprez. K5, *Nota nr. 4780 din 10 mai 1867, transmisă către MAS de Consulatul General al Austriei la București*, f.n.

⁶⁹ Engelbert Deusch, *Die effektiven*, 388.

⁷⁰ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 1/Reprez. H4, *Raport din 12/24 iulie 1879, adresat conducerii MAS*, f.n.

⁷¹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H13, *Nota nr. 4690 din 24 octombrie 1889, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

⁷² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H13, *Nota nr. 5019 din 12 noiembrie 1889, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

austriac de la Sulina.⁷³ În luna mai 1892, *Franz Jelinek*, este numit cu puteri depline la conducerea Consulatului Austriac din Brăila⁷⁴, primind ”exequator”-ul, la 12 mai 1892.⁷⁵ Născut la 22 octombrie 1837, *Franz Jelinek* a decedat la 12 ianuarie 1908. Era vorbitor de slavonă și română, context în care între 1853 și 1859 a efectuat acțiuni de voluntariat pentru serviciile ale Ministrului de Externe. A fost încadrat efectiv în serviciul extern la 20 iulie 1859. În 1861 a fost trimis în misiune la Constantinopol, ca atașat consular. În 1864 a devenit vicecancelar al acestui oficiu iar în 1867 avansează în funcția de cancelar. În 1872 ocupă aceeași funcție la Izmir, iar în 1882 este transferat la conducerea Viceconsulatului de la Tulcea. Doi ani mai târziu este transferat la Sulina. Odată cu preluarea conducerii oficiului din Brăila este avansat la gradul de consul general.⁷⁶ În vara anului 1894, în perioada în care și-a efectuat concediul în țara de origine, atribuțiile sale la Brăila au fost preluate de viceconsulul *Wein* de la Galați.⁷⁷

În 1906, consul al Austro-Ungariei la Brăila era *Willhelm Pohl*.⁷⁸ Trei ani mai târziu, Consulatul de la Brăila este ridicat la rang de consulat general, *Willhelm Pohl* fiind numit, la rândul său, consul general.⁷⁹ Născut la 8 decembrie 1851, în Silezia, *Wilhellm Pohl* a îndeplinit funcții militare într-un regiment de artilerie (1871-1876). Prima sa misiune consulară a fost la Iași, în 1876, de unde a fost transferat la Kiev (1886). În 1899 a fost numit consul gerant la Buenos Aires, iar în martie 1904 a preluat conducerea oficiului de la Rostov-pe-Don.⁸⁰ În luna decembrie 1911, *Wilhelm Pohl*, a fost retras de la post, în locul său fiind numit interimar în calitate de gerant *Anton Borovetz*, Secretarul Cancelariei Consulare de la București.⁸¹

---

⁷³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H13, *Nota nr. 496 din 11 februarie 1892, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*, f.n.

⁷⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. Y10, ”*Nota nr. 1450 din 12 aprilie 1892, adresată de Legația Austriei la București către MAS*”, f.n.

⁷⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. Y10, ”*Patenta regală, înregistrată la MAS cu nr. 9579 din 12 mai 1892*”, f.n.

⁷⁶ Engelbert Deusch, *Die effektiven*, 367.

⁷⁷ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. Y10, ”*Nota nr. 2853 din 8 august 1894, adresată de Legația Austriei la București către MAS*”, f.n.

⁷⁸ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H26, *Raport MAS nr. 1600 din 8 septembrie 1906*, f.n.

⁷⁹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. C15-17, *Nota nr. 406 din 16 februarie 1909, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*” și *Telegrama MAS nr. 2910 din 19 februarie 1909*, f.n.

⁸⁰ Engelbert Deusch, *Die effektiven*, 528-529.

⁸¹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. B18, *Nota nr. 3157 din 18 decembrie 1911, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”, f.n.

La începutul anului 1912, conducerea Consulatului de la Brăila este preluată de *Nicolas (Nicholas) Hakman*, fost șef al oficiului de la Iași.⁸² Pe fondul unor probleme de sănătate, în anul 1916, atribuțiile sale au fost preluate de *Josef de Urmenyi*.⁸³

Turnu-Severin

În perioada 1871 – 1879, Viceconsulatul Imperial de la Turnu-Severin a fost condus de *Cajetan Zagorski*. Acesta s-a născut la 3 mai 1831, în Galiția, Polonia și a decedat la 28 iunie 1898, în Viena. A studiat dreptul la Universitatea din Viena, după absolvire fiind încadrat la Ministerul Justiției (1855). Era vorbitor de poloneză, germană, engleză, franceză și italiană. La 28 iulie 1861 a fost numit cancelar al Consulatului General Imperial din Varșovia. În 1869 era cancelar la Consulatul din Iași, iar în 1879 a fost transferat la Vidin. Pe perioada exercitării mandatului de la Turnu-Severin, asupra sa au planat suspiciuni de corupție, constatându-se acumularea unor sume importante de bani (80.000 de guldeni). De asemenea, i-au fost imputate și comportamente neprincipiale față de comercianții austrieci din oraș și reprezentanții companiei de navigație DDSG. În 1882 a fost înaintat la gradul de consul.⁸⁴

În anul 1887, *Marcel Cseh de Szent Katolna*, fost viceconsul la Ploiești, a fost numit la conducerea Viceconsulatului Austro-Ungariei la Turnu – Severin, înlocuindu-l pe *contele de Wass*, care avea probleme de sănătate.⁸⁵ Deci, în 1887, același *Conte de Wass*, care în 1884 îndeplinea funcția de secretar al Legației din București, era șeful Viceconsulatului din Turnu-Severin. În luna iunie 1888, pe fondul efectuării concediului în țara de origine de către *Marcel Cseh de Szent Katolna*, gerant al Viceconsulatului a fost numit *Baronul Leonhardi*, viceconsul în același oficiu.⁸⁶

În martie 1889, *Marcel Cseh de Szent Katolna*, a fost înaintat la gradul de consul la Turnu-Severin primind ”exequator”-ul în aceeași lună.⁸⁷ În luna decembrie

---

⁸² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H26, *Nota nr. 309 din 10 februarie 1912, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”, f.n.

⁸³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. U3, *Nota nr. 4283 din 12 iulie 1916, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”, f.n.

⁸⁴ Engelbert Deusch, *Die effektiven*, 706 – 707.

⁸⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. C8, *Nota nr. 603 din 5 februarie 1887, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”.

⁸⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. C5, *Nota nr.3071 din 26 iunie 1888, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”.

⁸⁷ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. C8, *Nota nr. 1519 din 30 martie 1889, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”, f.n și *Decretul regal înregistrat la MAS cu nr. 5581/martie 1889 f.n.*

1889, *Marcel Cseh de Szent Katolna* a efectuat un concediu de două luni, atribuțiile sale fiind preluate de viceconsulul *Alois Curellich*.⁸⁸ În primăvara anului 1898, autoritățile de la Viena l-au cercetat disciplinar pe *Marcel Cseh de Szent Katolna*, pentru presupusa autorizare a unei acțiuni penale împotriva unui fost funcționar al companiei austriece de navigație DDSG. În toamna aceluiași an, ministerul de resort de la Viena își îndreaptă din nou atenția asupra sa, pentru comportament neadecvat într-o berărie din Turnu-Severin. Pe această speță, în sprijinul său a venit o petiție semnată de comercianții austrieci din oraș, oficialul austriac fiind totuși muștrat de autoritățile de la Viena (1899).⁸⁹ *Marcel Cseh von Szent-Katolna* s-a născut la 25 iunie 1856, Pecs, Ungaria, a decedat în 20 ianuarie 1900 la Ruse. S-a alăturat Serviciului Consular în 1880, iar după cele două misiuni de la Ploiești și Turnu-Severin, în 1884 a fost repartizat la Belgrad. În perioada 9 iulie - 16 august 1885 a fost gerant al consulatului din Vidin, în 1890 a condus consulatul de la Breslau, iar în anul următor a fost numit la Ruse.⁹⁰

Baronul *Johan Friederich von Leonhardi*, viceconsul la Turnu-Severin în perioada 1883 - 1888, s-a născut în 1860 și a decedat în 1899. A absolvit Academia Consulară în 1878, primind gradul consular abia în 1883. Prima sa misiune consulară a fost la Turnu-Severin, ulterior fiind transferat la Salonic (1888). În 22 iunie 1889 a preluat conducerea interimară a consulatului din Prizren, iar în iulie același an a fost transferat la Izmir. În decembrie 1889 a devenit gerant al Viceconsulatului din Cadiz, iar în 1892 a fost repartizat la Alexandria, Egipt. Parcursul său consular a mai inclus orașe precum New York (1894) și Chicago (1896, oficiu pe care l-a condus în calitate de consul).⁹¹

Viceconsulul *Alois Curellich*, semnalat pe parcursul anului 1889 atât la Brăila cât și la Turnu-Severin, s-a născut în anul 1844 și a decedat la 15 octombrie 1891, la Rio de Janeiro. A studiat dreptul și științele politice la Graz, ulterior devenind avocat. Între 1871 și 1877 a ocupat funcția de era consilier juridic la Consulatele Generale Imperiale din Constantinopol (1871), Londra (1872), Edirne (1877). Era vorbitor de germană, italiană, slavonă și franceză, având noțiuni de turcă și greacă. A mai îndeplinit misiuni consulare temporare la Beirut (1884), Rio de Janeiro (1890), Buenos Aires (1891).⁹²

La data de 1 martie 1890, Legația Austro-Ungară de la București, anunța MAS cu privire la numirea în funcția de viceconsul la Severin a lui *Victorin de*

---

⁸⁸ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. C8, *Nota nr. 5584 din 19 decembrie 1889, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

⁸⁹ Engelbert Deusch, *Die effektiven*, 240 – 241.

⁹⁰ Ibid.

⁹¹ Ibid., 425-426.

⁹² Ibid., 244.

Borhek (von Borhek), fost secretar al Legației Imperiale de la București. Acesta l-a înlocuit la Severin pe *Marcel Cseh de Szent Katolna*.⁹³ În vara anului 1891, în contextul efectuării concediului în țara de origine de către *Victorin de Borhek*, atribuțiile acestuia au fost preluate de *Thomas von Desewffy*, viceconsulul austriac de la Ploiești, care, anterior, ocupase funcții consulare la București.⁹⁴

Victorin de Borhek s-a născut la 16 iunie 1857 și a decedat în 1922. Absolvent de științe juridice, *de Borhek* s-a alăturat Serviciului consular în mai 1880. În iunie 1881 a fost repartizat în Egipt, la Alexandria, iar în 1884 în Iran. În 1886, a revenit în Egipt în calitate de secretar al Legației Imperiale. În 1897 a fost numit la conducerea Consulatului General de la Salonic, iar în 1899 a devenit consul general la Galați, fiind în același timp și membru delegat în Comisia Europeană a Dunării. La 6 decembrie 1911, a fost numit consul general la Köln.⁹⁵

În perioada 1892 – 1893, viceconsul la Turnu-Severin era *Charles (Carl) Weniger*, născut în 1844, la Viena. Parcursul său în Serviciul extern austriac a presupus misiuni în Barcelona (1871); Hamburg (1881); Amsterdam (1887, i s-a acordat gradul de viceconsul) Berlin, (1889); Vidin (1893), Craiova (1894), Burgas (1895), Constanța (1897).⁹⁶

În 1896, viceconsulul *Nicolae (Nicholas) Kolibach*, este transferat de la Ploiești la Turnu-Severin.⁹⁷

În perioada 1897 – 1900, oficiul de la Severin a fost condus de baronul *Carl (Charles) Weiss von Teufenstein*, transferat de la Constanța.⁹⁸ De profesie inginer, baronul de *Teufenstein* a îndeplinit prima misiune consulară în 1884, la Sankt-Petersburg, ca secretar de cancelarie.

Ulterior, a îndeplinit misiuni în Marsilia (1885), Tanger, (1889), Cairo (1892), Batumi (1893). Era vorbitor de germană, franceză, italiană, persană și engleză. În anul 1900 i s-a acordat gradul de consul și a fost numit la conducerea oficiului din Breslau, îndeplinind această funcție până în 1908, când a fost numit consul general la Varna.⁹⁹

⁹³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. B10, *Nota nr. 715 din 01 marti 1890, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”, f.n

⁹⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. B10, *Nota nr. 2212 din 2 iulie 1891, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”, f.n.

⁹⁵ Engelbert Deusch, *Die effektiven*, 210 – 211.

⁹⁶ *Ibidem*, p. 683

⁹⁷ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. M6, *Nota MAS nr. 3005 din 19 februarie 1896*, f.n

⁹⁸ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. V9, *Nota nr. 4757 din 15 decembrie 1897, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”, f.n

⁹⁹ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 654-655

În luna ianuarie 1900, *Charles (Carl) Weniger* revine la Turnu-Severin în calitate de gerant al Viceconsulatului de la Turnu-Severin, înlocuindu-l în această funcție pe *Baronul de Teufenstein*, care fusese desemnat să conducă oficiul consular austriac din Breslau.¹⁰⁰

În 1906, gerant al Consulatului de la Turnu-Severin era consulul *Egon de Pflugl*.¹⁰¹

Acesta s-a născut la 9 septembrie 1869¹⁰², într-o familie înnobilită în 1818, fiind absolvent al științelor juridice la Universitatea din Viena (1892). În anul următor, s-a alăturat Serviciului Extern Imperial și Regal, iar în 1895 a fost repartizat la Consulatul Imperial din Constantinopol. Următoarele sale misiuni consulare au inclus Salonic, Chania pe Creta (Grecia), Genova (Italia), Cetinje (Muntele Negru), Varna și Ruse (Bulgaria), Frankfurt pe Main (Germania), St. Gallen (Elveția) și Napoli (Italia).¹⁰³ În perioada 1918 – 1919, a fost subsecretar pentru afaceri externe în guvernul de la Viena.¹⁰⁴ Anterior ocupării postului de la Turnu-Severin, în anul 1900, *Egon de Pflugl* era gerant al Viceconsulatului de la Sulina.¹⁰⁵

În decembrie 1907, *August Corossacz*, este numit viceconsul al Austro-Ungariei la Turnu-Severin, înlocuindu-l pe *Egon de Pflugl*.¹⁰⁶ În 1909, Legația Imperială Austro-Ungară a informat MAS că *August Corossacz August* a fost înaintat la gradul de consul.¹⁰⁷ Pe numele său complet, *August Humbert Corossacz*, s-a născut la 21 august 1869, a urmat liceul la Rijeka și a absolvit studii juridice și politice la Viena. După efectuarea stagiului militar a devenit locotenent în rezervă și la 1 septembrie 1869 a promovat examenul de atașat consular. La 3 martie a fost numit atașat consular la Consulatul General din Salonic. În iulie 1898 a ajuns la Iași, iar în perioada 24 ianuarie - 25 aprilie 1900 era gerant interimar al consulatului din

---

¹⁰⁰ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. B13, *Nota nr. 3645 din 31 august 1895, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*, f.n și *Nota nr. 1512 din 24 aprilie 1902, adresată de Legația Austriei la București către MAS*, f.n.

¹⁰¹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. P26, *Nota nr. 83 din 16 ianuarie 1906, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*, f.n

¹⁰² <https://gtrans.acdh.oeaw.ac.at/entities/person/detail/797> (accesat la 27.02.2024)

¹⁰³ Wikipedia, https://de.wikipedia.org/wiki/Egon_Pfl%C3%BCgl, accesat la 27.02.2024.

¹⁰⁴ <https://gtrans.acdh.oeaw.ac.at/entities/person/detail/797> (accesat la 27.02.2024)

¹⁰⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți străini*, dosar 2/Reprez. P18, *Notele nr. 4600 din 8 decembrie 1900 și 303 din 25 ianuarie 1901, adresate de Legația Austriei la București către MAS*, f.n

¹⁰⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. C15-17, *Nota nr. 3928/II din 16 decembrie 1907, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*, f.n

¹⁰⁷ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. C15-17, *Nota nr. 406 din 16 februarie 1909, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București* și *Telegrama MAS nr. 2910 din 19 februarie 1909*, f.n

Edirne. În 1900 a ocupat funcții diplomatice și consulare la Belgrad (Serbia), Marea Britanie și Vidin (Bulgaria), iar în anul 1912 a fost gerant interimar la Genova.¹⁰⁸

În noiembrie 1914, gerant al Viceconsulatului Austro-Ungariei la Turnu Severin, a fost numit *Georges (Georg) Adamkiewicz*.¹⁰⁹ În cursul lunii următoare, Legația Imperială a Austro-Ungariei la București, transmitea la MAS, copii după documentele personale ale noului gerant de la Turnu-Severin, precum și specimenul de semnătură a acestuia.¹¹⁰ Născut la 10 iunie 1881 în Cracovia, *Georges Adamkiewicz* a absolvit Academia Consulară (14 iulie 1905). A îndeplinit misiuni consulare în Salonic (1906), Londra (1908), Skopje (1909, 1914), Belgrad (1910, 1912). Și-a încheiat mandatul la Turnu-Severin în anul 1916. Activitatea sa diplomatică postbelică a continuat cu misiuni la Londra (1921-1923), Ierusalim (1923), Leipzig (1927-1931), Montreal (1931 – 1933 și Ottawa (1933-1936).¹¹¹

Ploiești

În 1883, la Ploiești funcționa un Viceconsulat austriac, condus de *Marcel Cseh de Szent, Katolna*, în calitate de gerant (detalii biografice prezentate mai sus).¹¹² În cursul anului 1884, pe perioada efectuării concediului, atribuțiile acestuia au fost preluate de *Contele de Wass*, secretar al Legației Imperiale a Austro-Ungariei de la București.¹¹³

La 18 iulie 1884, *Pauli Entzeb Charles (Carl)* (detalii biografice prezentate mai sus), fost viceconsul la Giurgiu, îl înlocuiește în funcție pe *Marcel Cseh de Szent Katolna*.¹¹⁴ În anul 1885, atribuțiile lui *Pauli E. Carl* au fost preluate temporar, pe fondul plecării în concediu, de un anume *de Toth*, secretar al Legației Imperiale de la București.¹¹⁵ *Pauli E. Carl* și-a încheiat misiunea la Ploiești în data de 23 aprilie 1887.

Următorul diplomat însărcinat cu conducerea oficiului de la Ploiești a fost viceconsulul *Anton (Antoine) Neumann*, consul (fost viceconsul la Giurgiu), numit la

---

¹⁰⁸ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 235 - 236

¹⁰⁹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. A8, *Nota nr. 14087 din 20 noiembrie 1914, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

¹¹⁰ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. A8, *Nota nr. 14344 din 11 decembrie 1914, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

¹¹¹ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 180 - 181

¹¹² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. C4, *Decret regal de acordare "exequator" – 26 noiembrie 1883*, f.n.

¹¹³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. C4, *Nota MAS nr. 9934 din 21 iunie/3 iulie 1884*" f.n.

¹¹⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. P2, *Nota nr. 4700 din 31 iulie 1884, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austriei*", f.n.

¹¹⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. P2, *Nota nr. 3376 din 18 iulie 1885, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austriei*", f.n.

24 aprilie 1887, cu un mandat de a dura până la 14 august 1890. *Anton Neumann* a făcut rocada cu colegul său *Pauli E. Carl*, între oficiile Ploiești și Giurgiu.¹¹⁶

În perioada 1890 – 1894, viceconsulul Austro-Ungariei la Ploiești a fost *Thomas von Desewffy de Csernek und Tarkeo* (detalii biografice mai sus), care a preluat conducerea oficiului de la *Antoine Neumann*.¹¹⁷ În anul 1893, pe fondul absenței temporare de la post a viceconsulului *Thomas von Desewffy de Csernek und Tarkeo*, oficiul de la Ploiești a fost condus temporar de *Jacob (Jakob) Wein*, consul la București.¹¹⁸ Născut la 11 ianuarie 1865, în Leșnic, România, *Jacob (Jakob) Wein* a absolvit Academia Consulară în 1888, având și grad de locotenent în rezervă. În 1892 a fost repartizat la Consulatul general din București. Între 24 mai 1892 și 17 aprilie 1893 a îndeplinit funcția de gerant al Viceconsulatului din Ploiești, iar în 1894 a fost transferat la Galați. În 1895 s-a aflat la post în Philadelphia, iar în 1898 la Pittsburg. În 1904 a fost numit la conducerea Consulatului din Bagdad, mandat pe care nu l-a preluat, plecând în același an la Bombay. Între 1909 și 1911 a condus Consulatul din Chania. În 1919, după război, a lucrat în Centrala Ministerului de Externe de la Budapesta, unde în perioada 1921-1922 a îndeplinit funcția de șef al Biroului de traduceri.¹¹⁹

La 13 februarie 1896, *Carl (Carol, Charles) Mauer*, secretarul cancelariei Consulatului Imperial din București, este numit viceconsul gerant la Ploiești, înlocuindu-l în funcție pe *Nicolas Koliban*, transferat la Turnu-Severin.¹²⁰ În 1896, circumscripția consulară a Viceconsulatului de la Ploiești, includea județele Buzău, Prahova și Dâmbovița.¹²¹ La 7 februarie 1897, viceconsulul *Carl Mauer* este numit cu puteri depline la conducerea acestui oficiu.¹²² În luna aprilie 1900, pe fondul efectuării unui concediu, atribuțiile sale la conducerea oficiului au fost preluate de

---

¹¹⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez.N3, *Nota nr. 2057 din 4 mai 1887, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austriei*, f.n.

¹¹⁷ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. D5, *Nota nr. 759 din 22 aprilie 1890, transmisă către Prefectura Districtului Buzău de Viceconsulatul Imperial al Austro-Ungariei la Ploiești*, f.n.

¹¹⁸ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. D5, *Nota nr. 1595 din 22 aprilie 1893, transmisă către MAS de Consulatul Imperial al Austro-Ungariei la București*, f.n.

¹¹⁹ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, 2017, p. 680-681

¹²⁰ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. M6, *Nota nr. 154 din 25 februarie 1896, transmisă către MAS de Consulatul Imperial al Austro-Ungariei la București* și *Nota MAS nr. 3005 din 19 februarie 1896*, f.n.

¹²¹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. M6, *Nota MAS nr. 06121 din 23 februarie 1896*, f.n.

¹²² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. M6, *Nota nr. 597 din 7 februarie 1897, transmisă către MAS de Consulatul Imperial al Austro-Ungariei la București*, f.n.

aceiași *Nicolas Koliban* de la Turnu-Severin.¹²³ Similar, în anul 1901, atribuțiile lui *Mauer* sunt preluate de *Emile Kertsch*, funcționar la Consulatul Imperial austriac de la Ismail.¹²⁴ În anul 1909, *Emile Kertsch* era agent consular la Noua Suliță (Novoselitsa), în regiunea Cernăuți.¹²⁵ *Carl (Carol, Charles) Mauer* s-a născut la 29 martie 1834 și a decedat la 10 septembrie 1903. În 1873 a fost numit în Cancelaria Consulatului General de la București, devenind secretar al acesteia în 1875.¹²⁶

În perioada 2 noiembrie 1901 – 3 decembrie 1903, *Baronul Georg (George) Friederich de Rodich*, consul, a condus Viceconsulatul de la Ploiești, sosind în România de la Beirut, unde a deținut o funcție similară.¹²⁷ În iunie 1903, pe fondul absenței sale, atribuțiile i-au fost preluate de *Nicolas Koliban*, secretar al cancelariei Legației Imperiale din Berlin.¹²⁸ *Georg (George) Friederich de Rodich* s-a născut la 24 noiembrie 1864, la Timișoara și a decedat la 16 mai 1910.

A absolvit Universitatea din Viena, specialitatea ”drept și istorie juridică”. După o scurtă carieră militară, s-a alăturat Serviciului consular (1892). În 1893 a fost repartizat la Londra și Constantinopol, iar în 1895 este numit la conducerea Viceconsulatului de la Varna. În 1896 a fost înaintat la gradul de consul fiind numit la conducerea oficiului din Plovdiv. În 1898 se afla la Rio de Janeiro, în calitate de Secretar al Legației Imperiale, iar în 1900 a fost transferat în calitate de consul la Teheran. În 1901 a fost numit gerant al Consulatului General de la Beirut, în 1903 a preluat conducerea oficiului din Brăila, iar în 1906 a ocupat o funcție similară la Constantinopol.¹²⁹

În 3 decembrie 1903, *Virgile Posfai* (detalii biografice prezentate mai sus), fost membru al colectivului consular din București, este numit viceconsul la Ploiești,

---

¹²³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. M6, *Nota nr. 1732 din 8 mai 1900, transmisă către MAS de Consulatul Imperial al Austro-Ungariei la București*, f.n.

¹²⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. M6, *Nota nr. 1578 din 12 aprilie 1901, transmisă către MAS de Consulatul Imperial al Austro-Ungariei la București*, f.n.

¹²⁵ Philippe Henri Blasen, Andrei Cușco, *Noua-Suliță – Triplex Confinium. Experiențe transfrontaliere la periferiile imperiale (1869-1914)*, https://www.academia.edu/42267715/Noua_Suli%C8%9B%C4%83_Triplex_Confinium_Experien%C8%9Be_transfrontaliere_la_periferiile_imperiale_1869_1914_, (accesat la 20.04.2024), p. 227-231

¹²⁶ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, 2017, p. 444

¹²⁷ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. R3, *Nota nr. 4633 din 29 noiembrie 1901, transmisă către MAS de Consulatul Imperial al Austro-Ungariei la București*, f.n.

¹²⁸ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. R3, *Nota MAS nr. 1957 din 26 iunie 1903*, f.n.

¹²⁹ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, 2017, p. 572-573

îndeplinind această funcție până în februarie 1907,¹³⁰ când a fost numit într-o poziție similară la Monastir.¹³¹

Virgile Posfai fost înlocuit de viceconsulul *Georg (Georges) Krivan*,¹³² care își desfășurase până atunci activitatea la oficiul austriac din Belgrad.¹³³ În anul 1911, *Georg Krivan* este transferat la București.¹³⁴ *Georg Krivan* s-a născut la 25 august 1866 și a decedat la 28 februarie 1915. Vorbitor de germană și maghiară, a absolvit științe politice și jurisprudență la Bratislava în 1899. Locotenent în rezervă, a fost încadrat pentru o perioadă de probă la Consulatul General din Genova (1900), promovând examenul de atașat consular la 15 mai 1901.

În iulie același an, a fost repartizat la Consulatul General de la Köln, iar în 1903 la Pittsburg. Pentru că a reușit să învețe limbile română și slovacă, a fost transferat la Consulatul din Belgrad (1904).¹³⁵

În 1912, gerant al Viceconsulatului de la Ploiești, a fost numit viceconsulul *Eduard Sedlaczek* (detalii biografice prezentate mai sus), fost gerant al Consulatului Onorific austriac de la St. Gallen, Elveția.¹³⁶

În luna februarie 1915, Legația Imperială Austro-Ungară de la București a informat MAS cu privire la preluarea provizorie a conducerii Viceconsulatului Imperial din Ploiești de către *Bela de Bodnar*, consilier în Cancelaria Legației de la București. Această decizie a fost luată pe fondul îmbolnăvirii grave a lui *Eduard Sedlaczek*, titular al postului de la Ploiești.¹³⁷ În luna mai a aceluiași an, diplomatul *Sedlaczek* și-a reluat atribuțiile la Ploiești, iar *Bela de Bodnar* a revenit în postul pe care îl ocupa în cadrul Legației de la București.¹³⁸

---

¹³⁰ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. P11, *Nota nr. 21119 din 9 decembrie 1903, transmisă de MAS către Casa Regală*", f.n.

¹³¹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. K14, *Nota nr. 3468 din 6 decembrie 1906, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

¹³² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. G13, *Nota nr. 1150 din 30 martie 1905, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

¹³³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. K14, *Nota nr. 3468 din 6 decembrie 1906, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

¹³⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. K14, *Nota nr. 451 din 1 martie 1911, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

¹³⁵ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, 2017, p. 404

¹³⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. S46 *Nota nr. 2783 din 8 octombrie 1912, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

¹³⁷ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. B29, *Nota nr. 914 din 2 martie 1915, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

¹³⁸ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. B24, *Nota nr. 2635 din 8 iunie 1915, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

Craiova

În anul 1890, la Craiova funcționa un Consulat austriac, condus de viceconsulul *Charles (Carl) de Molnar*. În luna februarie 1890, pe fondul îmbolnăvirii acestuia, atribuțiile de gerant au fost preluate de *Richard Helf* (detalii biografice prezentate mai sus).¹³⁹ În anul următor, în contextul efectuării unui concediu de către *Charles de Molnar*, conducerea oficiului a revenit viceconsulului *Moricz*, de la Galați.¹⁴⁰ În 1894, în aceeași conjunctură, atribuțiile lui *Molnar* sale au fost preluate de *Charles Weniger* (detalii biografice prezentate mai sus), atașat la Viceconsulatul Austro-Ungariei din Turnu-Severin.¹⁴¹

Charles (Carl) de Molnar și-a încheiat misiunea la Craiova în decembrie 1894, în locul său fiind numit *Stephan (Ettiene) Lippert von Granberg*.¹⁴² Acesta s-a născut la 11 iunie 1858, în Viena și a decedat la Zurich în 30 noiembrie 1911. Absolvent al Academiei Consulare, a fost repartizat la Consulatul General de la Veneția în 28 februarie 1889, de unde a fost transferat la Iași (noiembrie 1889). În ianuarie 1890, este ridicat la rangul de viceconsul, iar în luna mai este detașat temporar în Marea Britanie. În 1891 a revenit pentru o scurtă perioadă la Iași, iar în 1892 a fost numit temporar la conducerea consulatului din Vidin. În 1898 asigura conducerea oficiului din Plovdiv, iar în 1903 era numit ca șef al Consulatului General din Zurich.¹⁴³

În intervalul 31 ianuarie 1898 – 3 noiembrie 1900, conducerea oficiului austriac din Craiova a fost asigurată de viceconsulul *Ioan (Johann) Wippert*, fost atașat la Consulatul din Galați.¹⁴⁴ Născut la 15 mai 1864, *Wippert* a absolvit dreptul la Padova, Graz și Viena. Era vorbitor de germană, maghiară, franceză, italiană și engleză. Locotenent în rezervă (1887), a promovat examenele consulare în 1893, fiind repartizat la Galați (1895). În 1896 este detașat în Marea Britanie, iar în 1903 a fost transferat la Sankt Petersburg, preluând conducerea acestui oficiu în anul următor, odată cu avansarea sa la gradul de consul. În 5 decembrie 1912 a fost numit

---

¹³⁹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H7, *Nota nr. 673 din 22 februarie 1890, transmisă către MAS de Consulatul Imperial al Austro-Ungariei la București*” f.n.

¹⁴⁰ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H7, *Nota nr. 2773 din 1 august 1891, transmisă către MAS de Consulatul Imperial al Austro-Ungariei la București*” f.n.

¹⁴¹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. H7, *Nota nr. 2752 din 1 august 1894, transmisă către MAS de Consulatul Imperial al Austro-Ungariei la București*” f.n.

¹⁴² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. L7, *”Nota nr. 203 din 21 ianuarie 1895, adresată de Legația Austriei la București către MAS”*, f.n

¹⁴³ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, 2017, p. 431

¹⁴⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. V11, *”Nota nr. 390 din 2 februarie 1898, adresată de Legația Austriei la București către MAS”*

la conducerea Consulatului General la Moscova, iar la 9 iulie 1915 a devenit gerant al Consulatului General la Köln.¹⁴⁵

În anul 1901, Legația Italiei la București informa MAS cu privire la faptul că, Viceconsulatul Austro-Ungariei la Craiova va acorda asistență consulară cetățenilor italieni aflați în circumscripția acestui oficiu, condus la acea dată de consulul *Carl (Charles) von Peez*.¹⁴⁶ Acesta s-a născut la 18 august 1858 și a decedat în martie 1919. Locotenent în rezervă (1 noiembrie 1878), a absolvit ulterior Universitatea din Viena în 1880. Între 1883 – 1887 a urmat cursurile Academiei Consulare, în februarie 1888 fiind trimis la Mostar. În 1889 a fost numit temporar la Viceconsulatul din Prizren, iar în vara lui 1891 gerant al Viceconsulatului din Varna. Anterior prezenței sale la Craiova, a îndeplinit sarcini specifice și la Berlin (1896).¹⁴⁷

În anul 1902, la conducerea Viceconsulatului de la Craiova au fost numiți temporar, succesiv trei oficiali: *Johann (Jean) Baumgartner*, care a venit în România din funcția de gerant al Consulatului Austriac de la Nisa, Franța¹⁴⁸; *Herman Hann de Hannenheim*, ulterior detașat într-un post similar la Filippoli și *Charles Weniger* care ocupase o funcție similară la Turnu-Severin (detalii biografice prezentate mai sus).¹⁴⁹

Despre *Herman Hann de Hannenheim* se cunoaște că s-a născut la data de 23 august 1868, în Sibiu. A absolvit Academia Consulară (1892) după ce, în prealabil și-a efectuat stagiul militar obținând gradul de locotenent în rezervă (1887). A obținut gradul consular în 1893, fiind repartizat la Consulatul din Alexandria (1895). În 1897 a fost transferat la Cairo, iar ulterior, la București (22 martie 1897). În 1899 a fost numit în fruntea consulatului la Plovdiv, unde și-a încheiat misiunea în anul 1903. A condus Consulatele de la Cairo (1903 -1907) și Belgrad (1907 – 1909), precum și Consulatul General de la Montreal (1909 – 1914). În perioada 1916 – 1917 a fost gerant al oficiului din Philadelphia. După război a lucrat în Ministerul de Externe de la Budapesta, îndeplinind o scurtă misiune de consul la Florența în 1921.¹⁵⁰

---

¹⁴⁵ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, , 2017, p. 692 - 692

¹⁴⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 1/Reprez. I4, *Nota nr. 287 din 29 ianuarie/11 februarie 1901, transmisă către MAS de Legația Italiei la București*, f.n.

¹⁴⁷ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, 2017, p. 496-498

¹⁴⁸ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. B20, *Nota nr. 551 din 21 februarie 1902, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*”, f.n

¹⁴⁹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. V31, ”*Nota nr. 1512 din 24 aprilie 1902, adresată de Legația Austriei la București către MAS*”, f.n.

¹⁵⁰ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, 2017, p. 496-498

După ce i-a expirat interimatul, la 13 ianuarie 1903, viceconsulul *Charles Weniger*, este numit cu puteri depline la conducerea oficiului de la Craiova¹⁵¹, în luna septembrie a aceluiași an fiind avansat la gradul de consul.¹⁵² În octombrie 1903, atribuțiile sale pe perioada concediului au fost preluate de viceconsulul *Egon de Pflugl* (detalii biografice prezentate mai sus).¹⁵³ Similar, în anul următor, atribuțiile lui *Weniger* au fost preluate de *Francois Furst*, membru în cancelaria oficiului.¹⁵⁴ *Charles Weniger* a decedat la Craiova în luna ianuarie 1905.¹⁵⁵

În octombrie 1906, conducerea Viceconsulatului austriac de la Craiova a fost preluată de *Franz (Francois) Josef Conte de Firmian* (detalii biografice prezentate mai sus), viceconsul, care până la acel moment ocupase o poziție consulară la București.¹⁵⁶ În septembrie 1907, pe fondul unei absențe temporare de la post, atribuțiile sale au fost preluate temporar de *Nicolas Hakman*.¹⁵⁷ *Contele de Firmian* și-a încheiat misiunea la Craiova în luna noiembrie 1910, făcând rocade de funcție cu viceconsulul *Wladimir Radinsky*, aflat la post în cadrul Legației Imperiale Austro-Ungare de la Teheran, Iran.¹⁵⁸

Wladimir Radinsky s-a născut la 25 februarie 1880 și a decedat la 1 noiembrie 1977. A efectuat stagiul militar devenind locotenent în rezervă, ulterior absolvind Academia Consulară (1903), fiind repartizat ca atașat consular la Bombay (1904). În 1907 a fost numit la Consulatul General din Izmir, iar în 1907 la Legația Imperială din Teheran. După misiunea de la Constantinopol începută în martie 1911, la 28 decembrie 1911 a fost transferat la Varșovia. În februarie 1914 i se încredințează conducerea Consulatului din Belgrad, până în august 1914 când este numit gerant la Izmir. După război, ocupă funcții consulare și diplomatice în

---

¹⁵¹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. V13, *Nota nr. 106 din 23 ianuarie 1903, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n

¹⁵² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. V33, *Nota nr. 3645 din 10 septembrie 1903, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n

¹⁵³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. P10, *Nota nr. 3919 din 4 octombrie 1903, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n

¹⁵⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. V, *Nota nr. 2092 din 19 mai 1904, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n

¹⁵⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. V, *Telegrama nr. 103, transmisă de Prefectul din Craiova către MAS*", f.n

¹⁵⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. F19, *Nota nr. 2615 din 9 octombrie 1906, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

¹⁵⁷ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. F19, *Nota nr. 3157 din 21 septembrie 1907, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

¹⁵⁸ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. O3, *Nota nr. 589 din 14 martie 1911, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

Serviciul extern al Vienei, astfel: Cehoslovacia (1919), Suedia (1920-1926), Vatican (1928-1939).¹⁵⁹

În perioada 21 februarie - 24 martie 1909, gerant al oficiului din Craiova, a fost *Corossacz August* (detalii biografice prezentate mai sus).¹⁶⁰

La 8 martie 1911, *Zdislaus Cavaler d'Okecki* era numit la conducerea oficiului de la Craiova, după ce înainte fusese într-o funcție similară la Galați.¹⁶¹ *Zdislaus Cavaler d'Okecki* s-a născut la 29 octombrie 1874 și a decedat la 11 martie 1940. A absolvit științe juridice și politice, fiind repartizat la Consulatul General din Salonic (aprilie 1901). În anul următor, este trimis la Consulatul General din Rio de Janeiro.¹⁶² În anul 1905 este înaintat la gradul de viceconsul, iar în 1908 este numit la consulatul din Galați. În februarie 1912, a fost avansat la gradul de consul.¹⁶³ După încheierea misiunii de la Craiova i se încredințează conducerea consulatului din Cairo (28 noiembrie 1913). În anul 1915 ajunge la Legația Imperială din Copenhaga, de unde, în 1917, este retras la Viena, pe fondul unor probleme de sănătate. A revenit în Serviciul Exterior al Vienei în 1919, iar în perioada 1921 – 1928 a fost trimis în Iugoslavia. În perioada 1928 – 1930 a fost ministru plenipotențiar în Japonia.¹⁶⁴

În anul 1914, viceconsulul imperial *Emanuel Thimcziuk*, aflat la post la București, este numit la conducerea oficiului din Craiova, unde l-a înlocuit pe *Zdislaus Cavaler d'Okecki*.¹⁶⁵

Emanuel Thimcziuk efectuase un stagiul consular la Craiova, în cursul anului 1906, în contextul în care prima sa misiune consulară începuse la București în aprilie același an.¹⁶⁶ În luna iulie 1914, *Emanuel Thimcziuk* a fost înaintat la gradul de consul.¹⁶⁷ Născut la 12 februarie 1879, în Zastavna, suburbie a orașului Cernăuți, *Emanuel Thimcziuk* a absolvit liceul în Rădăuți, iar ulterior, cursurile Academiei Consulare de la Viena (1905). În aprilie 1906 a fost repartizat ca stagiar la București, iar în 1908 transferat la Odessa. În perioada ianuarie 1914 – august 1916, conduce

¹⁵⁹ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, p. 551-552

¹⁶⁰ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, 2017, p. 235 - 236

¹⁶¹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. O3, *Nota nr. 589 din 14 martie 1911, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

¹⁶² Engelbert Deusch - *Die effektiven*, 2017, p. 692 - 692

¹⁶³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. O3, *Exequator acordat de Casa Regală, înregistrat la MAS cu nr. 02418 din 1 februarie 1912*, f.n.

¹⁶⁴ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, 2017, p. 692 - 692

¹⁶⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. T9, *Nota nr. 106 din 22 ianuarie 1914, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

¹⁶⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. T9, *Nota nr. 937 din 19 aprilie 1906, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

¹⁶⁷ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 2/Reprez. T9, *Nota nr. 8494 din 22 iulie 1914, transmisă către MAS de Legația Imperială a Austro-Ungariei la București*", f.n.

oficiul de la Craiova, ulterior fiind însărcinat temporar cu conducerea consulatului din St. Gallen.¹⁶⁸

Reprezentanți consulari belgieni

Primul Consulat al Belgiei în România a fost înființat la Galați în 1838, ulterior, în 1842, acest fiind mutat la București și transformat, în 1870, în agenție diplomatică și consulară.

După 1855, sunt înființate consulate și viceconsulate la Brăila, Craiova, Iași, Constanța și Sulina. Odată cu recunoașterea de către Regatul Belgiei a independenței Principatelor Române, relațiile diplomatice dintre cele două țări au fost stabilite prin Decretul Regal din 16/28 februarie 1880, urmat de înființarea Legației României la Bruxelles la 17/29 martie 1880.¹⁶⁹

București

În 1870, alături de Legația Regală a Belgiei, în București funcționa și un Consulat regal, la conducerea căruia a fost numit consulul *Bartolejus de Fasselaert*. Acesta a prezentat scrisorile de acreditare autorităților române în luna octombrie 1870.¹⁷⁰

În luna aprilie 1871, efectuează un concediu în țara de origine, atribuțiile sale fiind preluate de consulul *Klein*.¹⁷¹ În octombrie 1871, Consulatul belgian din București a fost ridicat la rangul de consulat general, iar *Bartolejus de Fasselaert* a fost numit ”agent diplomatic și consul general al Belgiei la București”.¹⁷²

La începutul anului 1886, gerant al Consulatului general al Belgiei din București era consulul *J. Tack*, care a fost înlocuit în luna mai 1886, de *Oton Berhmann*, consul la Brăila.¹⁷³

Oton Berhmann a îndeplinit funcția de gerant până în septembrie 1887, când a fost numit cu puteri depline la conducerea oficiului consular.¹⁷⁴

---

¹⁶⁸ Engelbert Deusch - *Die effektiven*, 2017, p. 656

¹⁶⁹ Pagina web a Ministerului Afacerilor Externe, <https://bruxelles.mae.ro/node/221>, accesat la 28.04.2024

¹⁷⁰ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 3/Reprez. B1, *Nota MAS nr. 7486 din 31 octombrie 1870*, f.n.

¹⁷¹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 3/Reprez. B1, *Nota din 13 aprilie 1871, transmisă de Consulatul General al Belgiei la București, înregistrată la MAS cu nr. 2650*, f.n.

¹⁷² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 3/Reprez. B1, *Nota din 4 octombrie 1871, transmisă de Consulatul General al Belgiei la București, înregistrată la MAS cu nr. 2524*, f.n.

¹⁷³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 3/Reprez. B3, *Nota MAS nr. 6871 din 13 mai 1886, transmisă Prefectura Capitalei*, f.n.

Craiova

În 1890, consemnăm încheierea misiunii consulului belgian *Poumay*, care conducea Consulatul Belgiei din Craiova. În locul său este numit *I. Făreanu*, secretar al Consulatului Belgiei la Craiova.¹⁷⁵ Într-o adresă transmisă de Prefectura Dolj către MAS se menționa că *I. Făreanu*, nu era cetățean român, însă "se bucura de aprecierea locuitorilor din Craiova".¹⁷⁶ *I. Făreanu* a ocupat această poziție până în anul 1895. *I. Făreanu* și fostul consul *Poumay* erau bancheri cunoscuți în Craiova, încă din anii 1880, fiind asociați în casa bancară "*Poumay&Făreanu*".¹⁷⁷

Brăila

La începutul anului 1872, conducerea Consulatului Belgiei din Brăila era asigurată de consulul *Klein*. La 7 septembrie 1872, acesta este înlocuit cu consulul *Oton Berhmann*, care și-a încheiat misiunea la Brăila în 18 mai 1886, când a preluat, așa cum am văzut mai sus, conducerea interimară a oficiului din București.¹⁷⁸

În 1909, consul la Brăila a fost numit *Alfred Mendl*, care l-a înlocuit pe consulul *Timmerman*. Consulatul Belgiei avea la acel moment în jurisdicție județele Brăila, Buzău, Ialomița și Râmnicu-Sărat.¹⁷⁹ În luna ianuarie 1910, pe fondul absenței temporare de la post, atribuțiile lui *Mendl* au fost preluate de *Y. Denis*.¹⁸⁰

Alfred Mendl, era membru al unei bogate familii de antreprenori evrei cu activitate predominant în domeniul cerealelor. În perioada antebelică, interesele consulare ale Norvegiei la Brăila erau reprezentate de Consulatul Belgiei, în echipa acestui oficiu fiind semnalat și *Achille Mendl*, cel mai probabil rudă cu *Alfred Mendl*.

Familia *Mendl*, de religie mozaică, avea în proprietate imense proprietăți în județul Brăila, întreținând relații economice prospere în exportul de cereale, prin

---

¹⁷⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 3/Reprez. B3, *Nota nr. 120 din 6 octombrie 1887, transmisă de Legația Belgiei la București către MAS*, f.n.

¹⁷⁵ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 3/Reprez. F1, *Nota nr. 123 din 24 decembrie 1890, transmisă de Legația Belgiei la București către MAS*, f.n.

¹⁷⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 3/Reprez. F1, *Nota nr. 13434 din 20 decembrie 1890, transmisă de Prefectura Dolj către MAS*, f.n.

¹⁷⁷ Georgeta Ghionea, *Circulația monetară în Oltenia secolului XIX*, în *Analele Olteniei*, serie nouă, nr. 24, 2010, p. 169 - 170

¹⁷⁸ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 3/Reprez. B3, *Nota nr. 43/150 din 4 septembrie 1872, transmisă de Legația Belgiei la București către MAS*, f.n.

¹⁷⁹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 3/Reprez. M6, *Nota nr. 5/5-909 din 13 decembrie 1909, transmisă de Legația Belgiei la București către MAS*, f.n.

¹⁸⁰ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 3/Reprez. M6, *Nota din 22 ianuarie 1910, transmisă de Legația Belgiei la București către MAS*, f.n.

intermediul caselor de comerț și agențiilor de vapoare deținute de omologii săi din Franța, Polonia, Belgia.¹⁸¹

La începutul anului 1921, *Hilarie Giurescu*, cetățean român, este numit consul al Belgiei la Brăila.¹⁸² Noul consul primește "exequator"-ul în martie 1921, având în circumscripția sa județele Brăila, Buzău, Ialomița și Râmnicu-Sărat.¹⁸³ În luna septembrie 1924, în subordinea acestuia era numit viceconsulul *Eugene Van Roy*¹⁸⁴, care, ulterior, a preluat atribuțiile de gerant consulatului Belgiei la Constanța. *Hilarie Giurescu* a deținut funcția de consul al Belgiei până în anul 1927 când a decedat.¹⁸⁵

În locul său, a fost numit, în luna mai 1928, viceconsulul *Eugene Van Roy* care a fost înaintat la gradul de consul.¹⁸⁶ *Eugene Van Roy* a deținut această funcție până în anul 1936.¹⁸⁷

În anul 1936, Belgia numește un consul onorific la Brăila, în persoana lui *Alfred Lucien Trivier*.¹⁸⁸ "Exequator"-ul acordat de Casa Regală pentru recunoașterea calității lui *Alfred Trivier* a fost publicat în Monitorul Oficial nr. 58 din 10 martie 1936.¹⁸⁹

În 1942, Ministerul Afacerilor Interne solicită MAS, înlocuirea lui *Trivier* din funcție și "internarea sa în lagăr" pentru "atitudine sfidătoare față de autoritățile române".¹⁹⁰ Potrivit documentelor din Arhiva Ministerului de Externe, la acea dată, *Alfred Trivier* era "directorul Băncii Comerciale Române din Brăila și nu mai îndeplinea funcția de consul onorific din 1941".¹⁹¹

---

¹⁸¹ Cristian Constantin, *Activitatea consulară la Brăila și Galați 1919 – 1940*, Ed. Pim, Iași, 2010, p. 61

¹⁸² AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 3/Reprez. G5, *Nota nr. 38 din 19 ianuarie 1921, transmisă de Legația Belgiei la București către MAS*, f.n.

¹⁸³ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 3/Reprez. G5, *Exequator al casei Regale înregistrat la MAS cu numărul 09466 din 18 martie 1921*, f.n.

¹⁸⁴ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 3/Reprez. R6, *Nota 892 din 26 septembrie 1924, transmisă de Legația Belgiei la București către MAS*, f.n.

¹⁸⁵ Cristian Constantin, op. cit. p. 56

¹⁸⁶ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 3/Reprez. R6, *Nota H82 din 15 mai 1928, transmisă de Legația Belgiei la București către MAS*, f.n.

¹⁸⁷ Cristian Constantin, op. cit., p. 56

¹⁸⁸ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 3/Reprez. T4, "Exequator"-ul acordat de Casa Regală în 1936, înregistrat la MAS cu numărul 336/29 februarie 1936, f.n.

¹⁸⁹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 3/Reprez. T4, "Monitorul Oficial nr. 58/10 martie 1936" f.n.

¹⁹⁰ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 3/Reprez. T4, *Nota nr. 028168 din 10 august 1942 de la MAI către MAS*, f.n.

¹⁹¹ AMAE - Fond - *Reprezentanți*, dosar 3/Reprez. T4, *Nota internă MAS nr. 248 din 17 august 1942*, f.n.

Concluzii

Reprezentarea consulară austriacă și belgiană în București și principalele orașe din regiunea Țării Românești, s-a evidențiat ca o importantă pârgie a mecanismului de influență geopolitică și economică a celor doi actori occidentali în țara noastră. Raportat la condițiile de proximitate geografică și potențialul geostrategic al României, Viena a investit major în promovarea propriilor interese în țara noastră, atât în plan economic, ținând cont de anvergura activităților companiilor austriece de navigație pe Dunăre și Marea Neagră, dar și pe segmentul de reprezentare consulară. Comparativ cu Austria, Belgia a alocat resurse mai mici acestui ultim palier, operaționalizând în țara noastră un sistem consular de dimensiuni mai reduse. Astfel, pentru perioada de referință, în regiunea Țării Românești, cele două puteri occidentale au operaționalizat oficii consulare de diferite ranguri (viceconsulate, consulate, consulate generale și oficii consulare onorifice). Austria a înființat astfel de reprezentanțe în București, Brăila, Craiova, Giurgiu, Ploiești și Turnu-Severin, iar Belgia a acoperit această dimensiune în București, Brăila și Craiova. După cum s-a văzut, rețeaua consulară austriacă acoperea toate orașele mari din regiunea amintită, trei dintre acestea fiind importante porturi la Dunăre, unde funcționau agenții ale companiilor de navigație austriece, dar și un șantier naval aparținând societății DDSG (Turnu-Severin).

Elementele biografice referitoare la oficialii consulari austrieci care s-au aflat în misiune în țara noastră, evidențiază repere importante în contextul prezentului studiu, respectiv:

- majoritatea dețineau titluri nobiliare: *Nikolaus Zulauf von Pottenburg, Thomas Desewffy de Csernek er Earkco, Carl de Goracuchi, Hauser de Lothaine, etc.*;
- erau absolvenți de studii superioare în domeniul juridic, economic, al științelor politice și relațiilor internaționale;
- vorbeau mai multe limbi străine și aveau stagiul militar satisfăcut, deținând grade de ofițer în rezervă;
- aveau o bogată experiență consulară și diplomatică, în diverse zone geografice ale lumii: *Wodianer de Maglod Rudolf, Carl Ritter Pauli von Entzeb, Anton Neumann, Wilhelm Pohl, Carl Weniger, Egon de Pflugl, Georg Adamkiewicz, etc.*;
- unii dintre oficialii consulari austrieci care au desfășurat misiuni în țara noastră, erau născuți în orașe românești (aflate în acea perioadă sub ocupație) și erau vorbitori de limba română: *Emanuel Thimczuk*, născut la Zastavna, Cernăuți, *Richard Helf*, născut la Brașov, *Herman Hann de Hanneheim*, născut la Sibiu, *Carl Hauser de Lothar*, născut în județul (comitatul) Timiș, sau *Friederich de Rodich*, născut chiar în Timișoara.

Referitor la legăturile cu mediul de afaceri austriac, prezent în orașele românești, se evidențiază implicarea reprezentanților consulari ai Vienei în activitățile specifice desfășurate de personalul companiilor de navigație austriece, în special DDSG (a se vedea cazul lui *Marcel Cseh de Szent Katolna*, din 1898, de la Turnu-Severin, care ar fi autorizat o acțiune penală împotriva unui fost funcționar al companiei austriece de navigație menționate).

În privința Belgiei, legătura cu mediul de afaceri s-a transpus într-o manieră diferită, respectiv prin numirea în funcții consulare a unor prosperi oameni de afaceri, care aveau interese economice locale: *Alfred Mendl*, membru al unei bogate familii de antreprenori în domeniul cerealelor la Brăila; *I. Făreanu* și consulul *Poumay*, asociați într-o importantă casă bancară din Craiova.

Politica de rotație a oficialilor consulari între oficiile din orașele românești, este un alt element important de reținut în contextul acestei analize, având în vedere principiul necesității unei cât mai bune cunoașteri a realităților din țara noastră. În cuprinsul studiului sunt prezentate numeroase situații privind transferul unui reprezentant consular la un oficiu consular dintr-un alt oraș românesc: consulul austriac *Anton Neumann* a făcut rocada cu colegul său *Pauli Entzeb Carl*, între oficiile Ploiești și Giurgiu (1887); *Oton Berhmann*, consulul belgian de la Brăila, preia conducerea oficiului din București (1886), etc.

Pe fondul absenței temporare a oficialilor care conduceau o reprezentanță consulară (efectau concedii în țara natală), atribuțiile acestora erau preluate de un coleg de la un alt oficiu, fie de pe teritoriul statului acreditant, fie din străinătate: în 1891, atribuțiile consulului *Victorin de Borhek*, de la Severin, au fost preluate temporar de *Thomas von Desewffy*, viceconsulul austriac de la Ploiești; în anul 1903 atribuțiile consulului *Georg Friederich de Rodich* de la Ploiești, au fost preluate de *Nicolas Koliban*, secretar al cancelariei Legației Imperiale din Berlin.

În contextul geopolitic și militar dat de izbucnirea Primului Război Mondial, Austria își restrânge activitatea consulară din orașele de provincie românești, prezența consulară belgiană, fiind consemnată și în perioada interbelică.

BIBLIOGRAFIE

Surse inedite:

Arhiva Ministerului Afacerilor Externe al României

- a. Fond - "Reprezentanți străini în România – Personalul Legațiunilor și Consulatelor străine" (Dosarele 2 și 3)

- b. Problema 68 „Societăți de navigație fluvială, maritimă și aeriene; române și străine” - Volumul 7 (Belgia, 1887–1929) și Volumul 27 (Navigație maritimă, 1918–1925);

Lucrări de specialitate:

Blasen, Philippe; Cușco, Andrei, *Noua-Suliță – Triplex Confinium. Experiențe transfrontaliere la periferiile imperiale (1869-1914)*.

Constantin, Cristian, *Activitatea consulară la Brăila și Galați 1919 – 1940*, Ed. Pim, Iași, 2010.

Cosma, Ela, *Editing Austrian Consular documents from Romanian Principalities and Serbia (1848 – 1849)*, Transylvanian Review, Vol. XXI, nr. 4, 2012.

Deutsch, Engelbert - *Die effektiven Konsul Osterreich(-Ungarns) von 1825 – 1918 - Ihre Ausbildung, Arbeitsverhältnisse und Biografien, Personalul consular al Austriei(Ungariei) între 1825 – 1918 – formație, legături profesionale și biografii* BOHLAU VERLAG KOLN · WEIMAR · WIEN, 2017.

Ghionea, Georgeta, *Circulația monetară în Oltenia secolului XIX*, în *Analele Olteniei*, serie nouă, nr. 24, 2010.

Mitea, Ionel Constantin, *Companii de navigație la Gurile Dunării 1830 – 1939*”, Editura Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2022.

Pacu, Moise N. *Cartea județului Covurluiu. Note geografice, istorice și în deosebi statistice*, Institutul Grafic I.V. Socecu, București, 1891.

Surse electronice:

Austrian Centre for Digital Humanities and Cultural Heritage, Biografia diplomatului austriac N. von Pottenburg, https://www.biographien.ac.at/oebl/oebl_P/Pottenburg_Nikolaus_1822_1884.xml

Wikipedia - <https://en.wikipedia.org/wiki/Taxis-Bordogna-Valnigra>

Wikipedia, https://de.wikipedia.org/wiki/Egon_Pfl%C3%BCgl

<https://gtrans.acdh.oeaw.ac.at/entities/person/detail/797>

Pagina web a Ministerului Afacerilor Externe, <https://bruxelles.mae.ro/node/221>